

1 januari 2017

Woorden ter overweging aan het begin van het nieuwe jaar.

In deze evangelietekst van Johannes klinkt iets van de eeuwigheid door, van het tijdloze. God kent geen tijd en geen plaats, Hij is de eeuwige, maar zijn woord klinkt in onze tijd, in onze wereld. in een kind, in mensen die kinderen van het licht zijn. God is niet van hier en nu, wij wel, wij leven in het hier en nu, de ene dag volgt op de andere, maand na maand, jaar na jaar. Toch is het belangrijk dat ook wij iets van dat tijdloze in ons hebben.

De kwaal van onze tijd is we opgejaagd worden in een haastig bestaan, geen tijd hebben om van binnen stil te worden óm de rust van het tijdloze in ons toe te laten. We zijn als een scheepje op zee, voortgejaagd door een storm, een storm die we eigenlijk zelf ontketend hebben. We hebben toch zo'n haast. Het kan niet snel genoeg.

Wanneer moet het klaar zijn? Gisteren! Dat wordt wel eens voor de grap gezegd, maar het lijkt wel eens bijna de werkelijkheid te zijn. We hebben toch zo'n haast, we hollen van het een naar het ander, maar we lopen wel vaak onszelf voorbij.

Een missionaris vertelde eens het volgende verhaal: Hij was op weg in de binnenlanden van Afrika en met hem een grote groep dragers zoals in oude tijden gebruikelijk. De missionaris stapt stevig voort want hij wilde voor het donker op zijn bestemming zijn. Maar op een gegeven ogenblik gaven al zijn dragers er de brui aan en namen een rustpauze. Hoe de missionaris ook aandrong, met vriendelijke en minder vriendelijke woorden, hij kreeg ze niet in beweging. Haast wanhopig riep hij uit: maar

waarom willen jullie nu niet verder? Een van de dragers antwoordde: we moeten even pauzeren, onze ziel moet tijd hebben om ons in te halen.

Dat is heel mooi gezegd: een waarheid die wij dreigen te vergeten. Met al ons haastige gejakker raakt onze ziel achterop, zijn we ons ware zelf niet meer. Tegenwoordig hoor je veel praten over stress en burn-outs Stress, psychische spanning, zegt het woordenboek, burn-out: het gevoel dat je helemaal afgebrand bent, niet meer verder kunt. Mensen die zichzelf voorbij hollen, die raken hun innerlijk evenwicht kwijt, en dan komt er teveel druk op de ketel.

Het is vandaag Nieuwjaarsdag, de eerste dag van 2017. Alweer een jaar voorbij. Wat gaat de tijd toch snel. Dat is goed, want als de tijd niet snel gaat, dan klopt er iets niet, dan zit er iets niet goed. De tijd loopt gelukkig altijd door, maar het is zo belangrijk nu en dan even stil te staan, stil te worden en ons niet laten opjagen door de 24 uren economie Alles moet in vliegende vaart, zo lijkt het wel in deze tijd maar steeds meer mensen vallen buiten de boot, ze verzuipen in het jachtige stormachtige bestaan.

Neem er de tijd voor, rustpauzes om jezelf weer te vinden. Je kunt ook zeggen: ga economisch met je tijd om, niet in de zin van: hoe haal ik er het meeste rendement uit, wel in de zin van: hoe verdeel ik mijn tijd het beste tussen mijn werk en mijn hobby's aan de ene kant en mijn gezin, mijn sociale verplichtingen anderzijds. We hebben het toch allemaal zo druk.

Je schrikt er soms wel eens van hoe druk kinderen het al hebben. Waarom zijn er vaak zo weinig vrijwilligers te vinden bij de jongere ouders? Geen tijd. We werken allebei.

Alweer een jaar voorbij. Nog enkele uren en dan is het nieuwjaar. Misschien hebben we gisteren of vannacht goede voornemens voor het nieuwe jaar gemaakt. Maar zou het geen goed idee zijn als iedereen eens goed zou nadenken hoe hij of zij met zijn tijd omgaat. Sta daar eens even bij stil. Dan kan ook uw ziel u misschien weer inhalen. Dan kunnen we evenwichtig het nieuwe jaar door komen, beleven.

Een Zalig, evenwichtig en gezond Nieuwjaar dat wens ik ons allen toe.